

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/125/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614204462
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6614204462.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v právnej veci žalobcu Telervis Plus, a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom Staré Grunty č.7, Bratislava, zastúpeného Mgr. Ľubomír Karika, AK so sídlom Myjava, M.R.Štefánika 638/56 proti žalovanému Š. M., J. XX.XX.XXXX, Y. G. Č. XX, štátnemu občanovi SR, za účasti vedľajšieho účastníka občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Dobrovičova 13, Bratislava o zaplatenie sumy 302,13 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu na zaplatenie sumy 302,13 Eur, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 302,13 Eur od 30.06.2012 do zaplatenia z a m i e t a .

Súd žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca doručil súdu dňa 21.03.2014 žalobu, ktorou žiadal od žalovaného zaplatiť sumu 302,13 Eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 302,13 Eur od 30.06.2012 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 33 Eur a náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že Zmluvou o spotrebiteľskom úvere číslo 420111082 uzavretou dňa 21.06.2011 (ďalej „Zmluva“) poskytol žalovanému úver v sume 1000 Eur za odplatu vo výške 380 Eur. Žalovaný sa zaviazal celkovú sumu vo výške 1380 Eur uhradiť v 13 mesačných splátkach tak, že v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 5 Eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 136,50 Eur. Prvá splátka bola splatná 10.deň po uzavretí Zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil žalobca podpisom Zmluvy.

Žalovaný do 24.01.2014 zaplatil 1077,87 Eur, posledná suma bola vo výške 150 Eur zaplatená dňa 08.03.2013. Žalovaný neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára. V predžalobnej upomienke zo dňa 28.02.2012 žalobca upozornil žalovaného na dlh v sume 242,50 Eur, vyzval ho, aby ho zaplatil v lehote 5 dní od doručenia predžalobnej upomienky, a súčasne mu oznámil, že pokiaľ dlh nezaplatí, po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) stratí výhodu splátok.

Po zosplatnení záväzku žalovaný zaplatil sumu 170 Eur a dlžná suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom, t.j. 1380 Eur a sumou ktorú žalovaný zaplatil 1077,87 Eur.

Žalobca žiadal priznať aj zmluvnú pokutu v sume 33 Eur. Dňa 28.03.2014 oznámil písomným podaním súdu, že žalobu berie späť sčasti zaplatenia zmluvnej pokuty.

Súd vo veci vydal Platobný rozkaz č.k. 17Ro/99/2014-19 dňa 04.04.2014 ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal dňa 07.05.2014 žalovaný odpor z dôvodu, že žalobcovi nedlhuje žiadnu sumu, lebo doteraz zaplatil sumu 1487,37 Eur. Žiadal žalobu zamietnuť. Podaním odporu došlo k zrušeniu platobného rozkazu a súd nariadil pojednávanie.

Dňa 22.09.2014 doručilo Občianske združenie všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962 súdu oznámenie o vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Súd toto oznámenie doručil právnomu zástupcovi žalobcu dňa 29.09.2014 a žalovanému dňa 22.10.2014.

Dňa 01.10.2014 doručilo Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923 oznámenie o vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Pred prvým pojednávaním dňa 19.01.2015 doručil právny zástupca vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA oznámenie o tom, že z konania vystupuje.

Pojednávania dňa 19.01.2015 sa žalobca ani jeho právny zástupca nezúčastnili, právny zástupca predvolanie prevzal dňa 07.01.2015, neúčast' neospravedlnil. Pojednávania sa nezúčastnil ani právny zástupca vedľajšieho účastníka Občianske združenie všeobecná ochrana práv spotrebiteľov.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním žaloby s návrhom na vydanie platobného rozkazu, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420111082, predžalobnej upomienky, oznámenia o zosplatnení záväzku z 11.09.2012, odporu žalovaného, výsluchom žalovaného a po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 O.s.p. mal súd preukázané:

V konaní neboli žiadne pochybnosti o tom, že predmetná Zmluva č. 420111082 bola uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má tiež podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „klúde a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Vzhľadom na uvedené neboli ani žiadne pochybnosti o tom, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ - žalovaný z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (prov. čl. 25 rozsudku Súdneho dvora EÚ Mostaza Claro).

Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Súdny dvor vo fundamentálnom rozsudku Océano Gruppo Editorial SA C-240/98 až C-244/98 konštatuje, že je nezanedbateľné nebezpečenstvo že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalosť zmluvnej podmienky a preto súdy v štátoch, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú aj bez návrhu prihliadať na neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

Spor medzi účastníkmi konania vznikol zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 21.06.2011 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 1000 Eur s uvedením odplaty vo výške 380 Eur a celkovú dlžnú čiastku vo výške 1380 Eur sa žalovaný zaviazal splatiť v 13 mesačných splátkach tak, že v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 5 Eur a vo zvyšných 10 mesačných splátkach vo výške 136,50 Eur. Prvá splátka bola splatná 10.deň po uzavretí zmluvy a ďalšie 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

Z textu zmluvy vyplýva, že úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny, pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 14 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov (ďalej úrok a odmena spoločne označované ako „odplata“).

V Zmluve je tiež uvedená priemerná hodnota RMPN vo výške 46,56 %.

Na druhej strane Zmluvy sú obchodné podmienky ktoré obsahujú 11 bodov a sú podpísané len žalovaným. Podľa bodu 1 obchodných podmienok RPMN pri splatnosti úveru na 7 mesiacov činí 66,19 % a pri splatnosti 13 mesiacov 67,70 %.

V bode 2 obchodných podmienok sa konečnou splatnosťou úveru v zmysle Zmluvy rozumelo uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba úveru bola od uzatvorenia Zmluvy do konečnej splatnosti úveru.

V bode 3 obchodných podmienok sa ďalej uvádza, že zmluvné strany dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II Zmluvy je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie zmluvnej pokuty za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky.

Predmetom žaloby bola zmluvná pokuta, ktorá predstavovala za jeden mesiac jún 2012 3,3 % z 1000 Eur, t.j. 33 Eur, žalobca sčasti zaplatenia zmluvnej pokuty vzal žalobu späť pred vydaním platobného rozkazu.

Listom zo dňa 11.09.2012 žalobca oznámil žalovanému zosplatnenie jeho záväzku v súlade so zmluvnými podmienkami ku dňu 29.06.2012. Z pripojeného poštového podacieho hárku vyplýva, že list bol žalovanému doručovaný poštou.

V zmysle bodu 1 obchodných podmienok má veriteľ právo žiadať vrátenie dlžnej sumy spolu s úrokom po uplynutí 3 mesiacov omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške.

Právny vzťah medzi účastníkmi konania je potrebné posúdiť podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 21.06.2011.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) citovaného zákona spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 1. Medzi nimi pod písm. d) je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

pod písm. g) celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ročná percentuálna miera nákladov znázornená pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

pod písm. h) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, ktorá je uvedená pod písm. d), túto nie je možné nahradiť výpočtom podľa počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. h). Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by a uspokojil s náležitosťou pod písm. h), kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy. Nepochybne tento údaj v predmetnej zmluve chýba. V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je uvedená pod písm. h) vyššie citovaného zákonného ustanovenia v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovoprávneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/401/2012 zo dňa 06.08.2013.

V zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť uvedené aj RPMN (písm. g/). Obchodné podmienky nie sú zákonnou súčasťou zmluvy tak, ako to napríklad zákon výslovne ustanovuje pri všeobecných poistných podmienkach v § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“). Nestačí preto, ak povinný údaj zmluvy je uvedený len v obchodných podmienkach. RPMN predstavuje jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože odzrkadľuje všetky náklady spotrebiteľa a teda je pre neho rozhodujúci pre posúdenie, či zmluvu uzavrie a to v porovnaní aj s priemernou hodnotou RPMN iných úverov. Pokiaľ teda žalobca neuviedol priamo do zmluvy RPMN ale len do obchodných podmienok, svedčí to o jeho nekalej obchodnej praktike a nepoctivom správaní vo vzťahu k spotrebiteľovi. Pre súd je nepochopiteľné, ak žalobca dokázal do zmluvy uviesť priemernú hodnotu RPMN a nie RPMN tohto konkrétneho úveru. Táto skutočnosť vedie potom k záveru o tom, že snahou žalobcu bolo odpútať pozornosť od tej skutočnosti, že RPMN konkrétneho úveru je vyššie ako je priemerná hodnota iných úverov.

Podľa § 7 ods. 1 a 2 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 3 citovaného zákona obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Odbornou starostlivosťou v zmysle § 2 písm. u) citovaného zákona sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

Podľa § 4 ods. 8 citovaného zákona predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Už vyššie súd konštatoval, že v predmetnej Zmluve chýbajú niektoré obligatórne náležitosti, čo spôsobuje dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že keď žalobca poskytol žalovanému úver v sume 1000 Eur, žalovaný mu doteraz zaplatil sumu 1487,37 Eur, žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 302,13 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 302,13 Eur od 30.06.2012 do zaplatenia je nedôvodná. Zároveň však súd považuje za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že žalobca v Zmluve uvádza okrem úroku aj akúsi odmenu vo výške 18 % z istiny a neuvádza za čo táto odmena patrí. Zmluva v tejto časti je preto neurčitá, z tohto dôvodu absolútne neplatná s poukazom na § 37 ods. 1 OZ. Navyše opäť takýto postup možno vyhodnotiť ako nepoctivé správanie a nekalú obchodnú praktiku, ktorou sa žalobca snažil vyvolať dojem nízkeho zmluvného úroku. „Odmena“ ako zisk veriteľa, pokiaľ nesúvisí s nijakým iným konkrétnym plnením vo vzťahu k dlžníkovi okrem poskytnutia úveru predstavuje vo svojej podstate úrok. V danom prípade, ak by sme vychádzali zo záveru, že odmena je len úrok za to, že bol poskytnutý úver, znamená to, že mala byť zahrnutá do úroku a v takomto prípade dohodnutý úrok by predstavoval 38 % istiny za dohodnutú dobu 13 mesiacov, čo ročne činí 35,7 %. V tejto súvislosti súd zisťoval priemerné úrokové sadzby na internetovej stránke NBS pri spotrebiteľských úveroch v júni 2011 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov a zistil priemernú úrokovú sadzbu 15,37 % p.a. Súd sa už vo viacerých svojich rozhodnutiach zaoberal platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve s ohľadom na úpravu uvedenú v § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorej výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012 uviedol: „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“ Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára

zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytol veriteľovi neprimerané, až úžernícke úroky.

Podľa názoru súdu, pokiaľ dohodnutý úrok predstavuje navýšenie viac ako 100 % oproti priemeru bánk, ide o úrok neplatný pre rozpor so zásadou dobrých mravov. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/151/2013 zo dňa 25.09.2013 a 16Co/71/2011 zo dňa 08.12.2011. Aj z uvedených dôvodov preto súd vyhodnotil časť - dohodu o odplate - úverovej zmluvy za neplatnú s poukazom na § 39, 3 ods. 1 a § 41 OZ.

Zo súdom vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1000 Eur, ktorý bol bezúročný a bez poplatkov, žalovaný mu zaplatil sumu 1077,87 Eur, na zaplatenie sumy 302,13 Eur s prísl. už žalobca nemá nárok a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalobca bol v konaní neúspešný, svoje trovy si hradí sám.

Žalovaný bol úspešný, náhradu trov konania nežiadal. Vedľajší účastník nedoručil žiadne písomné vyjadrenie, nežiadal priznať náhradu trov konania. Súd preto žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr.Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu , ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým , že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 , b) konanie má inú vadu , ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.